

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Victor Boico, Ion Guzun, Dumitru Mardari,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 02 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, în privința inculpatului

Ursu Vasilii XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>18.08.2017 – 02.11.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>22.11.2018 – 15.01.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>22.03.2019 – 07.05.2019.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 02 noiembrie 2018, Ursu Vasilii a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Instanța a constatat că inculpatul Ursu V., fiind în relații de concubinaj cu Olari F., aproximativ din anul 1990, împreună cu care locuiau în comun în

XXXXXX, XXXXXX, *în perioada anului 2017*, ca urmare a conflictelor apărute între concubini, sistematic *a aplicat violență psihologică* în privința concubinei, manifestată prin înjurături, umiliri, tratament degradant și *violență fizică exprimată prin lovituri* peste suprafața corpului, iar la 19 mai 2017, acesta, aflându-se la domiciliu în XXXXXX, fiind indignat pe faptul că concubina Olari F. nu a efectuat lucrul prin gospodărie, s-a apropiat de ultima în timp ce dânsa era culcată în pat, a numit-o cu cuvinte necenzurate, *a apucat-o cu mâinile de păr* și forțat a alungat-o din casă.

Și, cu toate că după un interval de timp, la solicitările repetate ale Olari F., el i-a permis să revină la domiciliu, la 20 mai 2017, Ursu V. *a continuat aplicarea acțiunilor de violență fizică și psihologică* asupra concubinei, pe care iarăși a numit-o cu cuvinte necenzurate și a alungat-o din casă, victima fiind ***supusă unor stări sistematice de tensiune***, apărute ca urmare a comportamentului agresiv al concubinului, *manifestat prin persecuție, jignire, înjosire sistematică a demnității*, inițierea certurilor, aplicarea loviturilor și abuz de poziția de vulnerabilitate a victimei, care a fost alungată din casă, ***astfel intimidând-o în scop de impunere a voinței și controlului personal asupra concubinei***.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut parțial vinovăția, declarând că victima nu a consumat erbicid, în sticlă fiind aceeași cantitate care a fost anterior, iar el ar fi observat dacă ea ar fi băut. În luna mai 2017, în timpul conflictelor apărute din motiv că victima abuza de băuturi alcoolice, s-au numit reciproc cu cuvinte necenzurate.

Partea vătămată Olari ***Maria*** a declarat că inculpatul nu a alungat-o de acasă, însă au fost cazuri când a lovit-o cu palma peste față și alte regiuni ale corpului. Nu s-a adresat niciodată la poliție. Ocazional consumă alcool, iar inculpatul a certat-o din acest motiv. Când a băut erbicide era în stare de ebrietate. A mers la spital. Personal nu a depus plângere împotriva inculpatului și nu cunoaște cine a scris cererea.

Martorul Savcenco I. a relatat că victima i-a spus că a băut ierbicide, motivul fiind conflictele apărute în familie, comunicând că s-a certat cu soțul. Starea pacientei era satisfăcătoare, comunica fără careva impedimente, se deplasa singură. A preluat victima după ce primise deja primul ajutor, fiindu-i efectuat lavajul gastric. Pacienta a fost transportată la Centrul de sănătate Călărași, iar starea ei nu s-a agravat. Nu poate confirma cu certitudine starea de otrăvire a pacientei, fiind necesare investigații suplimentare.

Martorul Corjan V., medicul de familie, a declarat că a consultat partea vătămată, i s-a dat indicații să facă lavaj gastric și tratament urgent în secția de internare pentru dezintoxicare. Pacienta a fost supravegheată aproximativ 2-3 ore în secția de internare, după care a plecat acasă. Diagnoza indicată în extras nu este definitivă, urmând a fi confirmată de către un medic specialist toxicolog. Diagnoza este doar din spuse și nu confirmă faptul că victima a consumat pesticide. A discutat cu partea vătămată, a fixat în documentația medicală declarațiile acesteia că a luat o lingură de pesticid cu scop de suicid deoarece a fost agresată de către soț, însă ea nu are studii speciale de toxicolog și nu cunoaște dacă se mai eliberează un alt certificat ce ar confirma diagnoza.

Astfel, apreciind obiectiv *declarațiile lui Ușurelu Ilie făcute la urmărirea penală, în coroborare cu declarațiile părților vătămate și ale martorilor, studiind materialele cauzei penale, instanța de judecată ajunge la concluzia că fapta prejudiciabilă comisă de către Ușurelu este confirmată* prin circumstanțele de fapt constatate în baza declarațiilor inculpatului, apreciate în coroborare cu cele ale părții vătămate, martorilor, precum și probele administrate.

Instanța a conchis că fapta inculpatului descrisă în rechizitoriu nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (3) lit. b) Cod penal.

Concluziile acuzării privind determinarea cu intenție a victimei de a încerca a se sinucide cu substanțe toxice sunt întemeiate pe presupuneri or, contrar principiului legalității procesului penal, acuzarea nu a prezentat probe care să confirme că vasul din masă plastică incoloră, cu volumul de 3 l., care conține masă lichidă incoloră și care are instalat un mecanism special pentru stropire, recunoscut în calitate de corp delict, conține substanțe toxice și anume, erbicide, lipsind concluzia unui expert judiciar autorizat întru elucidarea obiectivă și pe criterii științifice a circumstanțelor respective.

Totodată, sunt nefondate concluziile acuzării întemeiate doar pe trimiterea-extras din 20.05.2017, acordul la intervenție medicală și foaia de însoțire, pe constatările primare ale medicului Serviciului de asistență medicală de urgență, Savcenco I. și ale medicului Corjan V. care au indicat că concluziile lor sunt întemeiate doar pe declarațiile victimei, care nu au fost verificate de către un medic de specialitate toxicolog, circumstanțe care confirmă că acuzarea și-a motivat învinuirea în această parte pe presupuneri și în lipsa unui suport probatoriu pertinent și concludent.

3. Procurorul în Procuratura raionului Călărași, Alexandr Guzic, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. b) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că a fost stabilit cu certitudine că în familia concubinilor Ursu V. și Olari F. persista violența domestică.

Însă, instanța de fond, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a ignorat faptul că declarațiile victimei coroborează cu declarațiile martorului Șchiopu V. și cu concluziile anchetei sociale, care demonstrează aplicarea violenței de către inculpat asupra concubinei sale.

Nu au fost apreciate obiectiv declarațiile asistentului social Șchiopu V. care a indicat că victima i-a comunicat că a băut erbicide, cu scop de suicid, din motiv că a fost agresată de concubin.

Și martorul Corjan V., care la 20.05.2017 i-a acordat asistență medicală victimei, a aflat de la ultima că, fiind agresată de soț, a consumat erbicide, cu scop de sinucidere.

Potrivit concluziei diagnosticului din fișa medicală, pacienta Olari F. a fost internată la SR Călărași cu diagnosticul – intoxicație acută suicidală cu erbicide.

Instanța de fond neîntemeiat a respins diagnosticul, ignorând faptul că documentul a fost întocmit de o autoritate competentă, conform procedurii legale și poartă ștampila instituției emitente. Deci, se prezumă că acest act este veridic,

nefiind prezentate probe sau înscrisuri contrarii, circumstanțe în care concluzia instanței de fond este neîntemeiată.

Totodată, declarațiile medicilor Savcenca I. și Corjan V. care au confirmat că victima a fost transportată la spital, unde i-a fost acordat ajutor medical în scop de dezintoxicare și că nu au fost stabiliți factori că aceasta ar fi simulat intoxicația nu au fost apreciate corespunzător de către instanța de fond.

Mai mult, instanța de fond nu s-a expus asupra urmărilor prejudiciabile în contextul faptei infracționale, care în consecință a determinat recalificarea eronată a acțiunilor inculpatului în temeiul art. 201¹ alin. (1) Cod penal, cu toate că probele administrate dovedesc cu certitudine că acțiunile acestuia au fost corect încadrate în baza art. 201¹ alin. (3) lit. b) Cod penal.

Deci, instanța nu a respectat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în ce privește aprecierea probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, limitându-se la efectuarea unei evaluări formale, unilaterale și neobiective.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că acuzarea nu a prezentat nici o probă care ar dovedi că acțiunile lui au cauzat părții vătămate vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, nefiind demonstrat că acțiunile lui au avut scopul impuneri voinței sau a controlului personal asupra victimei sau alte semne ale componenței de infracțiune incriminată.

Or, victima a confirmat că conflictele erau generate de ea, în toate cazurile din motivul consumului excesiv de alcool.

Declarații similare a dat și martorul Șchiopu V., asistentă socială în cadrul primăriei, care a constatat că conflictele dintre inculpat și victimă apăreau din cauza abuzului de alcool de către ultima și gelozia acesteia, conflictul din 20.05.2017 fiind provocat de victimă care, fiind în stare de ebrietate alcoolică, i-a adresat cuvinte necenzurate inculpatului.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere eronată situației de fapt și probelor administrate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond *a stabilit corect starea de fapt și de drept*, just încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea *sau inacțiunea* intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin *izolare*, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei.

Astfel, a fost dată o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat, vinovăția inculpatului fiind dovedită cu certitudine și fără echivoc, iar cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Or, fapta s-a considerat a fi consumată din momentul producerii de către inculpat a suferințelor fizice, prin *îmbrâncire* și lovire cu palma peste față, precum și a suferințelor psihice părții vătămate.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale **infracțiunii imputate** inculpatului, **inclusiv vinovăția** acestuia.

Prin urmare, soluția instanței de fond privind recalificarea acțiunilor inculpatului în temeiul art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea **sau inacțiunea** intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin **izolare**, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei este întemeiată și urmează a fi menținută or, **probele administrate de acuzare nu dovedesc că inculpatul a comis infracțiunea de delapidare a averii străine**.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că faptul persistenței violenței domestice în familia inculpatului și a victimei se confirmă prin declarațiile ultimei, care urmau a fi apreciate obiectiv și din care rezultă că într-o perioadă îndelungată de timp inculpatul își agresa fizic și psihic concubina, manifestând în privința ei un comportament de persecuție, jignire, inițierea certurilor, aplicarea loviturilor.

În instanța de fond, inculpatul a recunoscut că a aplicat violență asupra concubinei, justificându-și acțiunile prin faptul că aceasta ar fi consumat alcool și nu îl ajuta la lucru prin gospodărie.

Mai mult, existența acțiunilor de violență în familie este confirmată prin concluziile anchetei sociale din care rezultă că inculpatul aplica violență fizică asupra concubinei și o alunga din casă, iar aceasta s-a adresat de mai multe ori cu solicitarea de a fi dusă la azilul pentru bătrâni.

Totodată, a fost constatat că inculpatul abuza de poziția de vulnerabilitate a victimei or, cunoștea că aceasta nu are o altă locuință unde ar putea să se refugieze și este dependentă de el. Astfel, inculpatul obișnuia să aplice violența cu scopul de a-și impune voința față de victimă, obligând-o să se conformeze cerințelor sale.

Aceste circumstanțe au fost confirmate și de către asistentul social Șchiopu V. care a depus declarații în calitate de martor.

Concomitent cu probarea acțiunilor de aplicare a violenței în familie au fost administrate suficiente probe ce dovedesc tentativa de suicid a victimei ca urmare a agresiunii la care a fost supusă.

Deci, la baza sentinței de condamnare urmau a fi puse declarațiile veridice ale părții vătămate care a indicat că a băut erbicid cu scop de a se sinucide, după ce a fost agresată de către concubin și alungată din casă.

Declarațiile victimei coroborează cu ale martorului Savcenco I. care la 20.05.2017 i-a acordat asistență medicală acesteia, care suferea de intoxicație și din discuție cu ea a aflat că a băut erbicid din cauza conflictelor iscate în familie cu inculpatul.

La fel, nu au fost apreciate obiectiv nici declarațiile asistentului social Șchiopu V. care a confirmat că, din discuții cu victima, a aflat că la 20.05.2018, aceasta a băut erbicid cu scop de sinucidere din motiv că a fost agresată de concubinul său.

Și martorul Corjan V. a indicat că la 20.05.2017 i-a acordat asistență medicală victimei și a aflat că aceasta a băut erbicid cu scop de sinucidere, fiind agresată de inculpat.

Potrivit concluziei diagnosticului din fișa medicală, pacienta Olari F. a fost internată la SR Călărași cu diagnosticul intoxicație acută suicidală cu erbicide, iar instanțele de judecată nefondat au respins diagnosticul din fișa medicală, fiind stabilit că certificatul a fost eliberat de o autoritate competentă, conform procedurii legale și poartă ștampila instituției emitente și care se prezumă a fi veridic or, nu au fost prezentate alte probe sau înregistrări contrarii, fiind neîntemeiată concluzia instanței de a da o apreciere critică informației conținute în document.

Totodată, instanța a stabilit că nu se cunoaște natura substanței aflate în vasul din masă plastică.

Or, acest vas a fost ridicat de către organul de urmărire penală de la inculpat, care l-a predat benevol și a confirmat că conține erbicid cu care el în acea zi a stropit grădina. Nici una din părțile în dosar nu a invocat dubii cu privire la natura substanței, iar inculpatul nici nu a negat că în vas s-ar fi aflat erbicid, deoarece el a pregătit soluția. Iar faptul că substanța respectivă are efecte toxice rezultă din aceea că, în urma consumului ei, starea sănătății victimei s-a înrăutățit, fiind necesară intervenția asistenței medicale urgente.

Conform declarațiilor medicilor Savcenco I. și Corjan V., victima fost transportată la spitalul raional, unde i-au fost efectuate spălaturi stomacale, lavaj gastric, s-au dat indicații de tratament urgent în secția de internare pentru dezintoxicare. Mai mult, instanța a ignorat și declarațiile medicilor că nu au stabilit careva factori precum că victima ar fi simulat intoxicația.

Astfel, instanța de apel nu a ținut cont de urmările prejudiciabile survenite, ceea ce în consecință a determinat menținerea sentinței prin care acțiunile inculpatului eronat au fost recalificate în temeiul art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanța de fond și cea de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din

punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1)-3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea. Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 2) și 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată, motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, cât și în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, nefiind clar care probe au fost puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului pe art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în situația în care acesta nu a recunoscut vina.

Mai mult, nu a indicat esența acțiunilor inculpatului, constatate ca fiind dovedite, cum ar fi: **„violență psihologică..., violență fizică exprimată prin lovituri peste suprafața corpului..., a continuat aplicarea acțiunilor de violență fizică și psihologică asupra concubinei, fiind supusă unor stări sistematice de tensiune apărute ca urmare a comportamentului agresiv al concubinului, manifestat prin persecuție, jignire, înjosire sistematică a demnității”**.

Pe lângă aceasta, nu a coroborat circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, inclusiv cele enunțate supra, calificate de acuzare drept **intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei**, cu relevanțele din decizia Colegiului penal al Curii Supreme de Justiție nr. 4-1ril-2/2017 din 30.11.2017, privind aplicarea prevederilor art. 201¹ Cod penal în redacția din 16.09.2016;

b) a depășit limitele învinuirii formulate, constatând că inculpatul: **„...în perioada anului 2017..., victima fiind supusă unor stări sistematice de tensiune...”** – circumstanțe neincriminate ultimului prin rechizitoriu;

c) a indicat în descriptivul sentinței că: „...apreciind obiectiv declarațiile lui **Ușurelu Ilie** făcute la urmărirea penală, în coroborare cu declarațiile **părților vătămate** și ale martorilor, instanța de judecată ajunge la concluzia că fapta prejudiciabilă comisă de către **Ușurelu** este confirmată prin circumstanțele de fapt constatate în baza declarațiilor inculpatului, apreciate în coroborare cu cele ale părții vătămate, martorilor, precum și probele administrate”, adică a apreciat împrejurările speței în raport cu altă persoană decât cea a inculpatului Ursu Vasilii;

d) dispunând, în dispozitiv, condamnarea inculpatului pe *art. 201¹ alin. (1) lit. b)* Cod penal, în descriptiv nu a efectuat încadrarea juridică a acțiunilor ultimului conform elementelor concrete din norma vizată, nefiind clar care ar fi acestea.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Potrivit cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*). Sentința nu trebuie să conțină formulări care demonstrează sau pun la îndoială vinovăția altor persoane pentru săvârșirea infracțiunii (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 5.*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct

de vedere al coroborării lor, cât și în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, nefiind clar care probe au fost puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului pe art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în situația în care acesta nu a recunoscut vina.

Mai mult, nu a indicat esența acțiunilor inculpatului, constatate ca fiind dovedite, cum ar fi: *„violență psihologică..., violență fizică exprimată prin lovituri peste suprafața corpului..., a continuat aplicarea acțiunilor de violență fizică și psihologică asupra concubinei, fiind supusă unor stări sistematice de tensiune apărute ca urmare a comportamentului agresiv al concubinului, manifestat prin persecuție, jignire, înjosire sistematică a demnității”*.

Pe lângă aceasta, nu a coroborat circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, inclusiv cele enunțate supra, calificate de acuzare drept *intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei*, cu relevanțele din decizia Colegiului penal al Curii Supreme de Justiție nr. 4-1ril-2/2017 din 30.11.2017, privind aplicarea prevederilor art. 201¹ Cod penal în redacția din 16.09.2016;

c) a depășit limitele învinuirii formulate or, a constatat că inculpatul a comis violența în familie *„...manifestată prin inacțiune intenționată..., îmbrâncire..., izolare...”* – împrejurări de fapt și de drept neincriminate ultimului prin rechizitoriu;

d) a concluzionat neclar și divergent că: *„în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia”*, adică cea prevăzută la art. 201¹ alin. (3) lit. b) Cod penal, totodată a menținut condamnarea ultimului pe art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal;

e) a statuat neclar și divergent că: *„soluția instanței de fond privind recalificarea acțiunilor inculpatului în temeiul art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal este întemeiată, deoarece probele administrate de acuzare nu dovedesc că inculpatul a comis infracțiunea de delapidare a averii străine”*, concluzia fiind raportată, astfel, la fapte neimputate inculpatului în speță.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, în privința inculpatului Ursu Vasili XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 07 iunie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Victor Boico

Ion Guzun

Dumitru Mardari

Maria Ghervas